

ЗА НЕКОМПЕТЕНТНІСТЬ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ПЛАТИТЬ ГРОМАДА

Після прийняття Зорянською сільською радою на останній сесії чергового «обґрунтованого» рішення про засудження дій керівництва ТОВ «Агроконцерн», я вважаю, настав час донести до мешканців села правду про обставини, які передували цьому та про осіб, які створювали ці обставини впродовж 2011-2012 років.

Багатьом відома ситуація, яка склалась навколо оформлення права власності на нерухоме майно за ТОВ «Агроконцерн». Виникла вона виключно з причини некомпетентності окремих депутатів та посадових осіб Зо-

рянської сільської ради, які своїм останнім рішенням намагаються зняти з себе відповідальність за нецільове використання близько 70 тис. грн. бюджетних коштів, та, як повелось в Україні, намагаються знайти «крайнього», замість того щоб визнати свої помилки та не припускатись їх в майбутньому.

Що ж відбувалось насправді в 2011-2012 роках між Зорянською сільською радою та ТОВ «Агроконцерн»?

Підприємство ЗАТ «Агроконцерн» створене в 2002 році, з цього ж року йому належить нерухоме майно, на базі якого ос-

таннім і ведеться господарська діяльність. Це майно було зареєстроване за Товариством в РОБТІ на підставі рішень Зорянської сільської ради, прийнятих ще у 2003 році. Але в червні 2011 року, в зв'язку із прийняттям Верховною Радою України Закону «Про акціонерні товариства», підприємство було перетворене з ЗАТ в ТОВ. Внаслідок чого й виникла необхідність переоформити (фактично змінити назву підприємства в документах) право власності на майно належне Товариству.

ЗА НЕКОМПЕТЕНТНІСТЬ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ПЛАТИТЬ ГРОМАДА

В існуючому на той час (в 2011 році) законодавчому порядку ТОВ «Агроконцерн» звернулось до РОБТІ та Зорянської сільської ради з відповідними заявами. Тоді як РОБТІ не знайшло жодних підстав для відмови Товариству в переоформленні та реєстрації за ним права власності на майно, Зорянська сільська рада тричі безпідставно відмовляла Товариству в його клопотаннях про оформлення права власності на майно. Майже рік Товариство намагалось власними заявами, протестами Прокурора Рівненського району, отримати від Зорянської сільської ради формальне підтвердження на давно належне Товариству майно, але марно. Амбіції окремих депутатів брали гору над здоровим глуздом та над законом. На неправомірність дій сільської ради вказували протести Прокурора Рівненського району, які Зорянська сільська рада також не брала до уваги, очевидно сумніваючись і у компетентності Прокуратури?!

Що ж залишалось робити Товариству у ситуації, що склалась? Слід зазначити, що підприємство щороку, для того щоб вижити в складній економічній ситуації, вимушене брати банківські кредити на закупівлю енергоносіїв (газу) під заставу власного майна. Отже, внаслідок безвідповідальності депутатів Зорянської сільської ради, які безпідставно відмовляли Товариству в оформленні права власності на майно з серпня 2011 року, у 2012 році склалась ситуація, яка загрожувала зупиненню підприємства, оскільки необхідно було отримувати черговий кредит, а документів для передачі в заставу майна у підприємства так і не було, тобто передати майно в заставу було неможливо.

В цій ситуації єдиним виходом для підприємства стало звернен-

ня до суду з позовом про визнання права власності на майно. Хочу наголосити, що до подачі позову Товариство втретє звернулося до Зорянської сільради з заявою про оформлення права власності на майно, при цьому я мала розмову з сільським головою Гузом А.Т., якому повідомила про ситуацію з кредитом і заставою, а також попередила про підготовку матеріалів до суду та висловила прохання не доводити справу до судового розгляду, а прийняти рішення про майно на виконавчому комітеті, як це передбачено Законом України «Про місцеве самоврядування», й таким чином уникнути витрат з місцевого бюджету, які сільрада понесе, в разі нашого звернення до суду. Ні заява, ні розмова результату не дали, і в травні 2012 року Товариство сплатило 64380,00 грн. судового збору до бюджету та звернулось до господарського суду Рівненської області з позовом про визнання права власності на майно. Вже після звернення до суду сільський голова Гуз А.Т., зрозумівши неминучість програшу та витрат на повернення сплаченого нами судового збору, в переддень суду повідомив мене, що погоджується підписати позитивне рішення по майну Товариства, при умові нашої відмови від позову (виявляється, що і засідання сесії сільради уже не потрібне?). Але на даному етапі така пропозиція Гуза А.Т. вже втратила своє значення. Отже 17 липня 2012 року господарським судом Рівненської області було прийнято рішення, яким суд, дослідивши усі доводи усіх сторін, в тому числі й Зорянської сільської ради, визнав за ТОВ «Агроконцерн» право власності на майно та зобов'язав Зорянську сільську раду, як особу, яка порушила права Товариства, що стало причиною для подання позову до суду, повернути Товариству су-

довий збір в розмірі 64380,00 грн. Крім зазначеного судового рішення, було ще одне, прийняте 19 жовтня 2012 року Рівненським районним судом за позовом Прокурора Рівненського району до Зорянської сільської ради про визнання незаконними та скасування рішень Зорянської сільської ради №596 від 29.03.2012 року «Про розгляд клопотання «Агроконцерн» та п.3 рішення Зорянської сільської ради №575 «Про протест прокурора Рівненського району радника юстиції Романчука П.І. на рішення сільської ради №474 від 16.12.2011 року» від 20.02.2012 року. В цьому рішенні суд встановив незаконність вимог Зорянської сільської ради, викладених нею у рішеннях по результатах розгляду клопотань ТОВ «Агроконцерн», з приводу надання Товариством додаткових документів, так як подання таких суперечить чинному законодавству. Отже, і прокуратура, і суд встановили, що саме Зорянська сільська рада, її депутати, а конкретно сільський голова Гуз А.Т., Головачук В.І., увесь цей час (2011-2012 роки) висували незаконні вимоги до посадових осіб Товариства, фактично чинили свавілля, а не діяли в межах закону (як того вимагає Конституція) та як представники органу місцевого самоврядування.

І ось, на сьогоднішній день, ігноруючи вказані судові рішення, Зорянська сільська рада, знову з подачі Головачука В.І. та за підтримки Гуза А.Т., в черговий раз довела свою некомпетентність, прийнявши останнє рішення, в якому засудила дії керівництва ТОВ. Замість того щоб засудити дії депутата Головачука В.І. та сільського голови Гуза А.Т., які підбурили інших депутатів та своїми непрофесійними діями призвели до прийняття у 2011-2012

роках Радою ряду незаконних рішень, що й потягнуло стягнення з Ради 64380,00 грн. судового збору. В довершення всього Рада (Головачук В.І., Гуз А.Т.) ще й вигадала собі виправдання, абсолютно не пов'язане з реальністю, пояснивши свої незаконні дії у 2011-2012 роках неподанням керівництвом ТОВ договору купівлі-продажу акцій. Слід прояснити, що вказаний договір купівлі-продажу акцій абсолютно не пов'язаний з оформленням права власності на майно і ніколи не був з ним пов'язаний ні з юридичної ні з фактичної сторони. Пов'язати ці непов'язні факти і події могла тільки «багата» фантазія Головачука В.І., «переправлена» у проект проголосованого і прийнятого депутатами рішення. Крім того, у своїх зверненнях п. Головачук ніколи не вимагав цього Договору. То на основі якого документа приймалося рішення на останній сесії сільради?

Отже, своїм рішенням Рада дії керівництва ТОВ засуджує, але при цьому просить кошти на ремонт Зорянського ДНЗ!

Поряд з цим цій же Раді було байдуже до ситуації, яка завдяки її діям складалась на підприємстві навесні 2012 року. Як вже було сказано, в той час питання оформлення права власності на майно потребувало негайного вирішення, в зв'язку з необхідністю передачі майна в заставу банку. Але депутатам на чолі головою Гузом А.Т., було байдуже до підприємства, в якого вони зараз безсоромно просять допомоги в залатуванні створених ними ж дірок в місцевому бюджеті. Зазначу, що ТОВ «Агроконцерн» одне з небагатьох працюючих підприємств в с.Зоря, яке дає роботу 185 працівникам з достойною оплатою праці, сплачує до бюджету 4 млн. грн. податків на рік, з них 1 млн. грн. надходить

безпосередньо до бюджету села. З огляду на це складається враження, що ті, хто висував та приймав на сесіях рішення проти Товариства з засудженням його дій зараз, насамперед, це депутат Головачук В.І. та сільський голова Гуз А.Т. – забувають, що орган місцевого самоврядування, це не майданчик для їх особистого самоствердження та дріб'язковості помсти. Рада – це орган, покликаний підтримувати такі підприємства як ТОВ «Агроконцерн», оскільки останнє, створюючи робочі місця та сплачуючи платежі до бюджету, в такий спосіб фінансує й саму раду, й потреби громади, яку вона покликана обслуговувати. Але ні Гузу А.Т., ні Головачуку В.І., як «справжнім» українцям, саме цей факт і не дає спокою. Виходить, працююче підприємство треба перетворити в непрацююче, яких багато на території Ради, тоді нічого буде ділити, і депутати будуть спати спокійно? Усвідомлюючи усе це, я хочу Вас запевнити, що як би важко не жило зараз теплицям, ми вишукуємо можливості не лише вижити забезпечуючи безперервність виробничого процесу, але й проводити поступову модернізацію енергозабезпечення теплиць, з пошуком його альтернативних джерел, та дивимось з перспективою в майбутнє, в якому плануємо модернізувати не лише виробничу інфраструктуру, але й самі теплиці, а також розуміємо, що боротися нам приходить не лише із зовнішніми економічними труднощами, але й з внутрішніми «українськими» особистісними факторами, що яскраво виражені в ставленні до нашого підприємства з боку Зорянської сільської ради.

Антоніна СИЧ, Генеральний директор ТОВ «Агроконцерн». Закінчення.
Початок на 1 стор.